

DIRECTOR

CARLES CAPDEVILA

DIRECTORS ADJUNTS

IGNASI ARAGAY, ARIADNA TRILLAS

SUBDIRECTORS

MANEL MANCHÓN, DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA

EDICIÓ PAPER

JORDI CORTADA

EDICIÓ DIGITAL

SÍLVIA BARROSO

POLÍTICA FERRAN CASAS
INTERNACIONAL MARC VIDAL,
CARME COLOMINAECONOMIA TONI GARGANTÉ,
ÀLEX FONT

SOCIETAT CARLES ARBOLÍ

CULTURA ANDREU GOMILA,
LAURA SERRACOMUNICACIÓ ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID

JOAN RUSIÑOL

DELEGACIÓ A BRUSSEL·LES

LAIA FORÈS

LLENGUA ALBERT PLA

DISSENY CRISTINA CÓRDOBA

FOTOGRAFIA FRANCESC MELCION
XAVIER BERTRALCOMUNITATS GUILLEM CARBONELL
TECNOLOGIA ÀLEX PODEROSOEDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT, CONSELLER DELEGAT

I EDITOR

ORIOL SOLER

DIRECTORA GENERAL

MARTA MARRÓN

DIRECTORS DE NEGOCI

JOAN ALEGRE

(ANUNCIANTS I GRANS COMPTES)

ORIOL CANALS

(SUBSCRIPCIONS, DISTRIBUCIÓ

I PROMOCIONS)

DIRECTORA DE MÀRQUETING

I COMUNICACIÓ

MABEL MAS

DIRECTOR ECONÒMIC I FINANCER

ÒSCAR VILUMARA

DIRECTOR COMERCIAL

SERGI GERMÁN

DIRECTOR SISTEMES I PRODUCCIÓ

SERGI RUIZ

C/ DIPUTACIÓ, 119

08015 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 902 281 110

CORREU ELECTRÒNIC: info@ara.cat

TEXT LEGAL

Edicions de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

DL: B-42598-2010

ISSN: 2014-010X

LA CITA

“Diner: un bon servent, però un mal amo

Alexandre Dumas

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

Sí al pacte fiscal?

JOAN MAJÓ

ENGINYER I EXMINISTRE

El govern català vol donar prioritat, fins i tot per sobre de temes que en l'actual situació d'atur serien més urgents, a la discussió del “pacte fiscal”. ¿Cal donar suport a aquesta iniciativa? Jo crec que sí. Però després d'haver fet un seguit important de consideracions, fruit de les ambigüitats que hi ha en la proposta. S'està jugant constantment amb tres conceptes: *pacte fiscal* com a objectiu, *concert econòmic* com a modalitat del pacte i *dèficit fiscal* com a problema que es vol solucionar. Tres paraules que ningú no s'ha encarregat de definir prou bé i que encara que per als especialistes puguin tenir un significat més o menys clar no és el cas per a la gent normal i per tant cada persona té el dret a omplir-les del contingut que vulgui. Això pot confondre molta gent, pot fer més difícil la negociació i pot crear expectatives falses i, per tant, frustracions. És perillós encetar un debat polític al voltant d'un objectiu que no està ben definit perquè no s'han aclarit prou els continguts. No em respon pas a mi fer-ho, però això no treu que pugui plantejar unes quantes preguntes. Les meves consideracions són les següents.

1. Un pacte fiscal és un acord entre Catalunya i l'Estat sobre la gestió i el repartiment dels recursos fiscals generats a Catalunya. ¿L'acord de finançament que es va aprovar ara fa dos anys és un pacte fiscal? ¿La part de finançament que conté l'Estatut del 2007 és un pacte fiscal? ¿Una millora en l'actual acord de finançament es podria considerar un nou pacte fiscal? ¿Quins serien els elements imprescindibles de qualsevol millora per poder dir que s'ha aconseguit aquest “pacte fiscal”?

2. Quan es diu que el pacte fiscal ha d'estar “en la línia del concert econòmic”, ¿què es vol dir? ¿Vol dir que el nou sistema ha de ser homològic a l'actual concert econòmic basc? ¿En les formes o en el resultat? ¿O en totes dues coses? ¿Quins serien els continguts necessaris per poder dir que està en la línia d'aquest concert?

3. Amb tota la raó es diu que el que es pretén sobretot és disminuir el “dèficit fiscal” de Catalunya. Ho comparteixo plenament. Però, ¿quin és el dèficit actual? Deixant de banda la mala voluntat de l'administració central per ser transparent, els diferents càlculs que s'han

DANIDE

fet a Catalunya han donat estimacions fonamentades bastant diferents fruit de la metodologia utilitzada (del 6,5% al 8,5% del PIB català). Les dues xifres són excessives, però la feina per arreglar-ho seria molt diferent. ¿S'haurà d'utilitzar el flux monetari o el flux de benefici? Quin dèficit es podria acceptar? Cap? ¿El derivat del pagament dels serveis de l'Estat? ¿El que tingués una quota de solidaritat? ¿Ha de tenir un límit, aquesta quota? Quin? ¿El de la Constitució alemanya (al voltant del 4%) que sovint es posa com a model? ¿El que resulta del concert basc, molt proper a zero? Sense concretar més és molt difícil fer-se una idea de què volem.

4. No cal dir que en el possible nou pacte s'han de distingir dos tipus d'objectius: l'econòmic, en termes dels recursos que se n'obtin-

guin, i el polític, en termes de reconeixement de la sobirania nacional catalana. ¿L'aspiració principal és una millora del finançament o un canvi de model que reconegui els aspectes polítics? ¿Quins són els equilibris que es poden fer entre els dos? Això és important, ja que cal saber interpretar les diferents motivacions de l'ampla majoria de catalans –al meu entendre– que es poden alinear cap al nou pacte. ¿Tothom que diu que està a favor del pacte fiscal està pensant en els diners o en les identitats? Seria bo que ho coneguésim, però això no s'ha preguntat a les enquestes.

5. ¿Es pensa seguir la clàssica estratègia de demanar 100 amb voluntat d'obtenir 50, de manera que quan s'obté una cosa força bona la gent queda frustrada, tal com ha passat amb el darrer pacte fiscal i encara més amb l'Estatut? Pot ser una tàctica molt útil electoralment, però nefasta de cara a la moral del poble.

Ja que he fet preguntes, potser tinc l'obligació de donar algunes respostes personals. Aquí en teniu deu: 1. ¿Cal millorar l'actual relació fiscal amb la resta d'Espanya? Sense cap dubte. 2. ¿Hem de tenir la competència per recaptar tots els impostos? Sí. 3. ¿Ens els hem de quedar tots? No. (No oblidem que això passa gairebé amb el concert basc, que molts posen com a objectiu.) 4. ¿Hem de pagar els serveis que fa l'Estat? Sí. 5. ¿Hem d'aportar una quota de solidaritat per distribuir a altres àrees de l'Estat? Sí. 6. ¿Cal posar un màxim i un mínim a aquesta quota? Sí. 7. ¿Cal posar un sostre al dèficit fiscal? Sí. 8. ¿Cal establir un mètode de càlcul pactat per calcular el dèficit fiscal? És imprescindible. 9. ¿Cal tenir un pacte bilateral entre Catalunya i l'Estat, com a iguals? Crec que no és possible sense modificar substancialment la Constitució. (El concepte de concert significa això...) 10. ¿Què és més important, el resultat o la forma? Sense menystenir la importància que una part important del catalans (jo entre ells) donem als aspectes identitaris, jo crec que per al conjunt el nostre poble l'important és el resultat en termes econòmics.

Conclusió. ¿Cal donar suport al Govern en aquesta iniciativa? Sí, però exigint aclarir molts d'aquests punts. Si no, una vegada més, podem prendre mal.

Cal donar suport al Govern per negociar el pacte fiscal, però abans s'han d'aclarir molts punts. Si no, una vegada més, podem prendre mal